

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-116-18

Druk nr 2790
Warszawa, 3 sierpnia 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji Rady Europy
o koprodukcji filmowej (poprawionej),
sporządzonej w Rotterdamie dnia
30 stycznia 2017 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 30 stycznia 2017 r. została sporządzona w Rotterdamie Konwencja Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawiona).

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej),
sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania poprawioną Konwencją

Sporządzona w Strasburgu w dniu 2 października 1992 r. Europejska Konwencja o koprodukcji filmowej została przyjęta i ratyfikowana przez Rzeczpospolitą Polską w grudniu 2002 r. i weszła w życie z dniem 1 marca 2003 r.

Zmiana tej Konwencji, która nie dotyczy jednak jej podstawowych zasad, okazała się konieczna ze względu na dynamiczny rozwój nowoczesnych technologii, pogłębiające się różnice w systemach finansowania produkcji w krajach europejskich oraz ekonomiczne i finansowe zmiany, jakie zaszły w ciągu ostatnich 25 lat w sektorze audiowizualnym. Intencją było także uniknięcie pojawiających się rozbieżności w interpretacji postanowień Konwencji z 1992 r. przez instytucje odpowiedzialne za przyznawanie statusu koprodukcji w poszczególnych państwach ją stosujących. Dodatkowo zauważalny w ostatnich latach trend do włączania w koprodukcje producentów z państw pozaeuropejskich (m.in. w postaci umów bilateralnych) spowodował potrzebę zmiany postanowień Konwencji, w celu zrównania na jej gruncie sytuacji prawnej producentów z krajów pozaeuropejskich z producentami pochodzącymi z państw członków Rady Europy.

Pierwsza propozycja w sprawie zmiany Europejskiej Konwencji o koprodukcji filmowej pojawiła się w 2012 r. w formie postulatu modernizacji postanowień dotyczących poszczególnych zagadnień objętych Konwencją. Podstawą dla tej inicjatywy był raport Rady Europy oraz opinia ekspertów. W grudniu 2013 r. Komitet Ministrów Rady Europy ponownie zdecydował o podjęciu prac nad przygotowaniem projektu zmiany Konwencji przez 15 ekspertów wyłonionych z grupy 43 Państw-Stron Konwencji. Eksperci, w tym przedstawiciel strony polskiej, spotkali się dwa razy w ciągu 2014 r., a rezultaty ich pracy zostały przedstawione na forum plenarnym w 2015 r. W maju 2015 r. tekst poprawionej Konwencji został rozesłany do konsultacji. Tekst poprawionej Konwencji został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów Rady Europy 29 czerwca 2016 r., co zakończyło proces negocjacji. Zmieniona Konwencja została otwarta do podpisu w dniu 30 stycznia 2017 r. Konwencja weszła w życie 1 października 2017 r.

Po przeprowadzeniu stosownej procedury Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej podjęła uchwałę nr 69/2017 z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie udzielenia zgody na podpisanie Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej). W dniu 18 lipca 2017 r., w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, Konwencję podpisał pan Janusz Stańczyk, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny, Stały Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej przy Radzie Europy.

2. Różnice między dotychczasowym a poprawionym tekstem Konwencji

a) Cel Konwencji

W Europejskiej Konwencji o koprodukcji filmowej z 1992 r. jako jej podstawowy cel wskazano popieranie rozwoju europejskiej koprodukcji filmowej. W poprawionej wersji – ze względu na rozszerzenie zakresu podmiotowego Konwencji na producentów z krajów pozaeuropejskich – jako cel Konwencji wskazano promowanie rozwoju międzynarodowej koprodukcji filmowej.

b) Definicje

Określenie „europejski utwór kinematograficzny” zostało zastąpione przez określenie „utwór kinematograficzny oficjalnie koprodukowany”. Poprzednia definicja była niewystarczająco precyzyjna i oderwana od charakteru utworów wspieranych na gruncie Konwencji, które muszą mieć charakter koprodukcji. Dodatkowo w związku z poszerzeniem stosowania zmienionej Konwencji w pewnym zakresie na państwa pozaeuropejskie z udzielanego wsparcia nie zawsze będzie korzystał producent „europejskiego utworu kinematograficznego”.

c) Proporcje wkładów koproducentów

W poprawionej Konwencji inaczej określone zostały minimalne i maksymalne udziały koproducentów w produkcji utworu audiowizualnego konieczne do ubiegania się o wsparcie udzielane w ramach Konwencji. Przyjęto wkład 5% zamiast 10% całkowitych kosztów produkcji filmu przy koprodukcjach wielostronnych; przy dwustronnych koprodukcjach zaś wkład 10% zamiast 20% całkowitych kosztów produkcji filmu. Pozwoli to na poszerzenie kręgu potencjalnych beneficjentów, także o podmioty o mniejszym potencjale ekonomicznym czy mniejszym poziomie zaangażowania finansowego w realizację konkretnego przedsięwzięcia filmowego. To rozwiązanie powinno ułatwić dostęp do wsparcia udzielanego na podstawie poprawionej

Konwencji mniejszym i średnim państwom europejskim (w tym producentom filmowym z Rzeczypospolitej Polskiej), a także sprzyjać tworzeniu koprodukcji z większą liczbą potencjalnych koproducentów pochodzących z różnych państw.

Do zastrzeżenia obowiązującej Konwencji z 1992 r., że minimalny wkład wynosi mniej niż 20% zainteresowana Strona może podjąć kroki mające na celu zmniejszenie lub zablokowanie dostępu do krajowych mechanizmów wspierania produkcji dodano dodatkowe obostrzenie po liczbie 20%: „lub jeśli koprodukcja jest wyłącznie finansowa”. Ta zmiana daje możliwości ograniczenia dostępu do krajowych mechanizmów wspierania produkcji podmiotom, których wkład do produkcji utworu audiowizualnego jest jedynie finansowy, a nie artystyczny. Korzystanie przez tego rodzaju producentów ze wsparcia w wielu wypadkach może być sprzeczne z podstawowymi kulturotwórczymi celami, jakim takie mechanizmy winny służyć.

d) Prawa koproducentów do utworu kinematograficznego

Dostosowawcza zmiana wynikająca z rozwoju technologii, w tym technologii cyfrowej w przemyśle filmowym, wiąże się z odmiennym ukształtowaniem praw koproducentów do utworu kinematograficznego. I tak zamiast sformułowania Konwencji z 1992 r., że: „umowa dotycząca koprodukcji powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność oryginalnego negatywu obrazu i negatywu dźwięku” w poprawionej Konwencji wprowadzono postanowienie: „Umowa koprodukcyjna powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność kopii wzorcowej oraz współdziałanie w autorskich prawach majątkowych do filmu”. Konieczność zmiany wynika z faktu, że obecnie negatyw obrazu i dźwięku w wielu wypadkach w tradycyjnej formie po prostu nie powstaje.

e) Koprodukcje finansowe

Do korzyści wynikających z poprawionej Konwencji mogą być dopuszczone koprodukcje spełniające określone warunki. W Konwencji z 1992 r. jednym z warunków było, by koprodukcja „pomagała w utrwalaniu europejskiej tożsamości”. Obecnie w poprawionej Konwencji przepis ten został zmodyfikowany – koprodukcja winna „przyczynić się do promowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego”. Zmiana jest związana z dopuszczeniem do korzystania ze wsparcia producentów z państw pozaeuropejskich.

f) Postanowienia końcowe

Artykuł 16 w poprawionej Konwencji odnosi się do skutków jej wprowadzenia, tj. zastąpienia Konwencji z 1992 r. wersją poprawioną. Do treści Konwencji dopisano natomiast, iż „w stosunkach między Stroną niniejszej Konwencji a Stroną Konwencji z 1992 roku, która nie ratyfikowała niniejszej Konwencji, Konwencja z 1992 roku nadal obowiązuje”. Celem takiej zmiany było umożliwienie korzystania ze wsparcia przyznawanego na podstawie Konwencji w jej obowiązującej dotychczas wersji w trakcie trwania procesu podpisywania i ratyfikacji jej wersji zmienionej, który może rozciągnąć się – w zależności od istniejących procedur krajowych – na przynajmniej kilka lat.

Artykuł 17 poprawionej Konwencji odnosi się do monitorowania zmian. I tak w ustępie 1 odpowiedzialność za monitorowanie wykonywania poprawionej Konwencji spoczywa na Zarządzie Europejskiego Funduszu Wspierania Koprodukcji i Rozpowszechniania Utworów Kinematograficznych i Audiowizualnych „Eurimages”. Ustęp 2 precyzuje, iż każda Strona niebędąca członkiem „Eurimages” może być reprezentowana w Zarządzie „Eurimages” podczas wykonywania zadań określonych niniejszą Konwencją i posiada w nim jeden głos. Ustęp 3 z kolei wymienia działania Zarządu „Eurimages”, które mają służyć promowaniu skutecznego stosowania poprawionej Konwencji. Wskazane powyżej ustępy służą promocji rozwiązań konwencyjnych i ułatwieniu zbierania informacji przydatnych przy ich ewentualnej aktualizacji w przyszłości.

Artykuł 17 ustęp 4 odnosi się do możliwości zmian w załącznikach I i II, aby uaktualnić na bieżąco zmiany terminologii funkcjonującej w przemyśle filmowym, precyzując także, jaki podmiot może proponować tego rodzaju zmiany. Ustępy od 5 do 9 definiują, kiedy zmiany mogą wejść w życie, i określają warunki, w jakich można ich dokonywać. Tego typu rozwiązania umożliwią konieczne, w szybko zmieniającym się otoczeniu technologicznym, dostosowywanie terminologii, jaka została użyta w załącznikach do Konwencji, do aktualnego stanu rozwoju, bez potrzeby przeprowadzania sformalizowanej zmiany Konwencji.

Dodanie nowych artykułów spowodowało przesunięcie numeracji innych jednostek redakcyjnych. Artykuł 18 dotyczy w poprawionej Konwencji „Podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia” (w Konwencji z 1992 r. jest to artykuł 16). Z kolei artykuł 19

dotyczy wejścia w życie poprawionej Konwencji (w Konwencji z 1992 r. jest to artykuł 17). W ustępie 1 zmieniono liczbę państw, których ratyfikacja jest niezbędna do wejścia poprawionej Konwencji w życie. I tak w Konwencji z 1992 r. mówi się o pięciu państwach, z których co najmniej cztery są członkami Rady Europy, mających wyrazić zgodę na związanie się Konwencją. W poprawionej Konwencji zapis o wejściu jej w życie, w części odnoszącej się do określonej liczby państw brzmi: „...w którym trzy państwa, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie Rady Europy, wyraziły zgodę na związanie się Konwencją”.

Artykuł 20 odnosi się do przystąpienia do poprawionej Konwencji państw nieczłonkowskich. W Konwencji z 1992 r. (jest to art. 18) jest mowa o zaproszeniu „każdego państwa europejskiego nie będącego członkiem Rady Europy, jak również Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej”. W znowelizowanej wersji mowa o zaproszeniu każdego państwa niebędącego członkiem Rady Europy, jak i Unii Europejskiej. Taka sama korekta dokonana została w artykule 24 dotyczącym notyfikacji. Nadano mu brzmienie: „Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia państwa członkowskie Rady Europy, jak również Unię Europejską i każde państwo, które przystąpiło do niniejszej Konwencji”. Zmiana ta wynika z zastąpienia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej przez Unię Europejską.

g) Załącznik I – Procedura składania wniosków

Zmieniona została procedura aplikacyjna w przypadku ubiegania się o wsparcie udzielane na podstawie poprawionej Konwencji. Wykreślono postanowienie o konieczności złożenia wniosku z kompletem dokumentów na dwa miesiące przed rozpoczęciem zdjęć – obecnie termin ten został skrócony do miesiąca. Powinno to ułatwić producentom ubieganie się o wsparcie. Zostało także wyraźnie rozgraniczone przyznanie tymczasowego statusu koprodukcji oraz statusu ostatecznego. Lista załączników niezbędnych do uzyskania ostatecznego statusu koprodukcji jest szersza niż lista załączników niezbędnych do uzyskania statusu tymczasowego. Uzyskanie tymczasowego statusu koprodukcji pozwala jedynie na ubieganie się o wsparcie udzielane na podstawie Konwencji, a uzyskanie statusu ostatecznego wiąże się z wypłatą przyznanym środków beneficjentowi. Zasadne jest więc zróżnicowanie warunków wymaganych od ubiegających się o wsparcie w obu przypadkach.

h) Załącznik II – Definicja kwalifikowanego utworu kinematograficznego

W Konwencji z 1992 r. w definicji kwalifikowanego utworu kinematograficznego funkcjonowało ogólne sformułowanie, iż: „utwór kinematograficzny uważa się za europejski” m.in. jeżeli „odzwierciedla europejską tożsamość”. W poprawionej Konwencji nie pojawia się kryterium europejskości – wymienia się w trzech tabelach (adekwatnie dla fabuły, animacji i dokumentu) jedynie składniki związane z pochodzeniem określonych elementów związanych z daną produkcją audiowizualną z państw będących stronami poprawionej Konwencji (np. pochodzenie głównych twórców utworu audiowizualnego, jego warstwy muzycznej czy montażu itp.). Konieczne jest przy tym zebranie określonej liczby punktów dla uznania danego utworu za kwalifikowany utwór kinematograficzny. Zmodernizowano także punktowy system oceny projektów audiowizualnych – zostało wprowadzone rozróżnienie punktowe dla fabuł, animacji i dokumentów. Wiąże się to ze zmianą liczby punktów w każdym z tych trzech przypadków, a także dookreśleniem punktów przyznawanych w związku z pochodzeniem określonych elementów z państw będących stronami poprawionej Konwencji. Jeśli było to konieczne, wprowadzono nowe nazewnictwo zawodów i czynności zgodne z siatką pojęciową aktualnie funkcjonującą w przemyśle filmowym. Wszystkie te zmiany służą doprecyzowaniu i zobiektywizowaniu zasad, na jakich przyznawany jest status kwalifikowanego utworu kinematograficznego.

3. Wnioski dotyczące zmiany przepisów polskich

Mamy do czynienia jedynie ze zmianą bezpośrednio stosowanej umowy międzynarodowej, którą Rzeczpospolita Polska jest związana od 2003 r. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej nie powoduje konieczności zmiany przepisów polskiego prawa.

4. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych związanych z wejściem w życie poprawionej Konwencji

Konwencja o koprodukcji filmowej z 1992 r. była aktem prawnym niezbędnym przy projektowaniu i realizacji produkcji audiowizualnych, głównie filmowych. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej wskazaną Konwencją w 2003 r. zapewniło polskim producentom takie same prawa w innych państwach członkowskich Rady Europy, jak

prawa producentów mających w nich swoją siedzibę, a tym samym także dostęp do różnych rozwiązań systemowych służących wsparciu produkcji audiowizualnej. Głównie należy w tym miejscu wskazać możliwość korzystania ze źródeł finansowania produkcji filmowej oraz objęcie rozwiązaniami prawnymi, które determinują pozycję partnerów koprodukcyjnych. Przyjęcie poprawionej Konwencji nie wpłynie na ograniczenie tych zasadniczych korzyści dla polskiego sektora audiowizualnego – co więcej rozszerzenie zakresu jej stosowania na państwa pozaeuropejskie powinno zwiększyć udział twórców i ekip z tych państw w produkcjach europejskich.

Skutki polityczne: związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej jest naturalnym efektem zaangażowania naszego państwa w prace Rady Europy i tak też będzie odbierane przez naszych partnerów w tym gremium. Ratyfikacja poprawionej Konwencji powinna być pozytywnie odebrana przez partnerów społecznych – ułatwi ona rozwój współpracy producentów w dziedzinie produkcji filmowej oraz kontakty twórców z państw stron poprawionej Konwencji oraz państw pozaeuropejskich.

Skutki prawne: związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej nie powoduje konieczności zmiany przepisów polskiego prawa, ale jej ratyfikacja wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

Skutki społeczne, gospodarcze i finansowe: związanie Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej ułatwi rozwój współpracy producentów w dziedzinie produkcji filmowej oraz kontakty między twórcami z państw stron Konwencji oraz państw pozaeuropejskich.

Międzynarodowy charakter produkcji pozwala na pozyskanie dodatkowych środków do zamknięcia planowanego budżetu filmu. Ten mechanizm sprawdził się w dotychczasowej formule Konwencji, aczkolwiek w przypadku krajów o niższym potencjale koprodukcyjnym wymóg 10% udziału w kosztach produkcji przy koprodukcjach wielostronnych oraz 20% udziału w kosztach produkcji przy koprodukcjach dwustronnych stawał się niejednokrotnie barierą nie do przekroczenia. Należy spodziewać się, iż konsekwencją zmiany warunków dotyczących minimalnych i maksymalnych udziałów koproducentów w produkcji utworu audiowizualnego w poprawionej wersji Konwencji będzie poszerzenie liczby koproducentów z różnych krajów, którzy będą mogli ubiegać się o wsparcie udzielane w ramach koprodukcji. I tak

poszczególne kraje będą mogły uczestniczyć z wkładem 5% zamiast obecnie 10% przy koprodukcjach wielostronnych; przy dwustronnych będzie to wkład 10% zamiast 20%. Maksymalne wkłady będą wynosić 80% całkowitych kosztów produkcji filmu przy koprodukcjach wielostronnych (zamiast 70%) i 90% całkowitych kosztów produkcji filmu przy koprodukcjach dwustronnych.

To rozwiązanie korzystne dla polskiego sektora produkcji filmowej nie tylko ze względów finansowych. Polscy filmowcy pracujący przy międzynarodowych koprodukcjach zdobywają także nowe doświadczenia i umiejętności, wyrabiają sobie renomę, niejednokrotnie też kontynuują pracę przy kolejnych filmach poza granicami naszego kraju. W wyniku zmian wprowadzonych w poprawionej Konwencji można będzie liczyć na większą aktywizację polskich producentów filmowych i zwiększenie liczby rodzimych twórców, reprezentujących różne zawody filmowe, którzy będą pracowali przy międzynarodowych koprodukcjach filmowych.

Dopuszczenie do korzystania ze wsparcia, wynikającego z postanowień poprawionej Konwencji, koproducentów z państw pozaeuropejskich pociąga za sobą automatycznie rezygnację z warunku o utrwalaniu „europejskiej tożsamości” przez utwór kinematograficzny. W obecnym brzmieniu Konwencji warunek ten zostaje rozszerzony na „promowanie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego”. Dzięki temu zapisowi powstający utwór nie promuje jedynie „europejskiej tożsamości”, lecz winien uwzględniać różnorodność i odrębność wielu kultur, także pozaeuropejskich.

Ze względu na fakt, iż współpraca producentów z różnych krajów w dziedzinie produkcji filmowej jest coraz bardziej otwarta i dynamiczna, zaś kontakty twórców są dużo łatwiejsze, wiele krajów trzecich jest zainteresowanych europejskimi koprodukcjami. Poprawiona Konwencja wychodzi naprzeciw tym oczekiwaniom. Pamiętać przy tym należy, iż poza współpracą produkcyjną producent zyskuje dodatkowe możliwości promocyjne zrealizowanego utworu, a szanse, że film trafi na renomowany międzynarodowy festiwal zdecydowanie wzrastają. Często też zagraniczni partnerzy wnoszą ze sobą do projektu unikatową sieć kontaktów, które bardzo ułatwiają np. zagraniczną sprzedaż czy dystrybucję utworu kinematograficznego.

Poprawiona Konwencja będzie miała pozytywny wpływ na polski sektor audiowizualny. Zmodernizowane postanowienia dotyczące m.in. limitu wkładu koproducentów w produkcji utworu audiowizualnego koniecznych do ubiegania się o wsparcie udzielane

w ramach poprawionej Konwencji czy też zmiana warunków, jakie muszą spełniać koprodukcje, aby mogły korzystać ze wsparcia – umożliwią polskim producentom tworzenie koprodukcji z większą liczbą potencjalnych koproducentów, w tym także z producentami z państw pozaeuropejskich, dla których mogą stać się atrakcyjnym partnerem. Wzmocnieniu ulegnie również współpraca pomiędzy producentami z różnych krajów Starego Kontynentu. Ponadto łatwiejsze powinno też być uzyskiwanie wsparcia dla produkcji audiowizualnej z Funduszu „Eurimages” w oparciu o poprawioną Konwencję, także dla producentów zaangażowanych w międzynarodowe koprodukcje w mniejszym wymiarze finansowym.

Przyjęcie zmienionej Konwencji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego w postaci zmniejszenia dochodów, zwiększania wydatków lub zmiany ich struktury.

5. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej poprawioną Konwencją

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawioną) – podobnie jak miało to miejsce w przy okazji związania Jej Europejską Konwencją o koprodukcji filmowej z 1992 r., winno, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, nastąpić przez ratyfikację za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Konwencja Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawiona)

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy oraz inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej (STE nr 18), sygnatariusze niniejszej Konwencji,

Biorąc pod uwagę, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej członkami, w szczególności ochrona i promowanie ideałów i zasad, które stanowią ich wspólne dziedzictwo;

Zważywszy, że swoboda twórcza i wolność wypowiedzi stanowią główne elementy tych zasad;

Zważywszy, że promowanie różnorodności kulturowej poszczególnych państw europejskich jest jednym z celów Europejskiej konwencji kulturalnej;

Mając na uwadze Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (Paryż, 20 października 2005 roku), w której uznano różnorodność kulturową za nieodłączną cechę ludzkości i która ma na celu wzmocnienie procesu tworzenia, produkcji, rozpowszechniania, dystrybucji i korzystania z form wyrazu kulturowego;

Zważywszy, że koprodukcja filmowa, jako narzędzie twórczości i wyrazu różnorodności kulturowej w skali światowej, powinna ulec wzmocnieniu;

Świadome, że film jest ważnym środkiem wyrazu kulturowego i artystycznego, który odgrywa istotną rolę w obronie wolności wypowiedzi, różnorodności i kreatywności, a także obywatelstwa demokratycznego;

Zdecydowane rozwijać te zasady i przypominając zalecenia Komitetu Ministrów dla państw członkowskich dotyczące kina oraz dziedziny audiowizualnej, a w szczególności Zalecenie Rec (86)3 w sprawie wspierania produkcji audiowizualnej w Europie i Zalecenie CM/Rec (2009)7 w sprawie krajowej polityki filmowej i różnorodności form wyrazu kulturowego;

Uznając, że Uchwała Res (88)15 ustanawiająca Europejski Fundusz Wspierania Koprodukcji i Rozpowszechniania Utworów Kinematograficznych i Audiowizualnych „Eurimages” została zmieniona, aby umożliwić przystąpienie państw niebędących członkami;

Zdecydowane, aby osiągnąć te cele dzięki wspólnemu wysiłkowi w rozwijaniu współpracy i określaniu zasad dostosowanych do wszystkich koprodukcji filmowych;

Zważywszy, że przyjęcie wspólnych zasad zmierza do zmniejszenia ograniczeń i ułatwia współpracę w dziedzinie koprodukcji filmowej;

Biorąc pod uwagę ewolucję technologiczną, ekonomiczną i finansową, której doświadczył przemysł filmowy od otwarcia do podpisu Europejskiej konwencji o koprodukcji filmowej (STE nr 147) w 1992 roku;

W przekonaniu, że ten rozwój powoduje konieczność poprawy Konwencji z 1992 roku, tak aby zapewnić nieprzerwaną przydatność i skuteczność tych ram dla koprodukcji filmowej;

Uznając, że niniejsza Konwencja ma na celu zastąpienie Europejskiej konwencji o koprodukcji filmowej,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I - Postanowienia ogólne

Artykuł 1 - Cel Konwencji

Strony niniejszej Konwencji zobowiązują się do promowania rozwoju międzynarodowej koprodukcji filmowej, zgodnie z poniższymi postanowieniami.

Artykuł 2 - Zakres

1. Konwencja niniejsza reguluje stosunki między jej Stronami w dziedzinie wielostronnych koprodukcji podejmowanych na terytorium Stron.
2. Konwencję niniejszą stosuje się do:
 - a. koprodukcji z udziałem co najmniej trzech koproducentów mających siedzibę na terytorium trzech różnych państw będących Stronami Konwencji; oraz
 - b. koprodukcji z udziałem co najmniej trzech koproducentów mających siedzibę na terytorium trzech różnych państw będących Stronami Konwencji, a także jednego lub kilku koproducentów, którzy nie mają siedziby na terytorium tych państw. Całkowity wkład koproducentów niemających siedziby na terytorium państw będących Stronami Konwencji nie może jednak przekroczyć 30% całkowitego kosztu produkcji.

W każdym przypadku, niniejszą Konwencję stosuje się wyłącznie pod warunkiem, że utwór odpowiada definicji utworu kinematograficznego oficjalnie koprodukowanego, w rozumieniu artykułu 3 litera c.

3. Postanowienia umów dwustronnych zawartych między Stronami niniejszej Konwencji stosuje się nadal do koprodukcji dwustronnych.

W przypadku koprodukcji wielostronnych, postanowienia niniejszej Konwencji mają moc nadrzędną w stosunku do postanowień umów dwustronnych zawartych między Stronami Konwencji. Postanowienia dotyczące koprodukcji dwustronnych pozostają w mocy, jeżeli nie są one sprzeczne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

4. W przypadku braku jakiegokolwiek umowy regulującej dwustronne stosunki koprodukcyjne między dwiema Stronami niniejszej Konwencji, Konwencję stosuje się także do koprodukcji dwustronnych, o ile nie zostało złożone zastrzeżenie przez jedną z zainteresowanych Stron, zgodnie z warunkami określonymi w artykule 22.

Artykuł 3 - Definicje

Dla celów niniejszej Konwencji:

- a. określenie „utwór kinematograficzny” oznacza utwór dowolnej długości i na dowolnym nośniku, w szczególności utwory kinematograficzne fabularne, animowane i dokumentalne, zrealizowane zgodnie z przepisami dotyczącymi przemysłu filmowego obowiązującymi na terytorium każdej z zainteresowanych Stron i które są przeznaczone do wyświetlania w kinach;
- b. określenie "koproducentów" oznacza producentów mających siedzibę na terytorium państw

będących Stronami niniejszej Konwencji i związanych umową koprodukcyjną;

- c. określenie „utwór kinematograficzny oficjalnie koprodukowany” (dalej „film”) oznacza utwór kinematograficzny spełniający warunki określone w załączniku II, który stanowi integralną część niniejszej Konwencji;
- d. określenie „koprodukcja wielostronna” oznacza utwór kinematograficzny wyprodukowany przez co najmniej trzech koproducentów w rozumieniu artykułu 2 ustęp 2.

Rozdział II - Zasady mające zastosowanie do koprodukcji

Artykuł 4 - Równoważność z filmami krajowymi

1. Koproducenci utworów kinematograficznych zrealizowanych w koprodukcji wielostronnej, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, posiadają tytuł do uzyskania korzyści przyznawanych filmom krajowym na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących w każdym państwie będącym Stroną niniejszej Konwencji, które to uczestniczy w danej koprodukcji.
2. Korzyści są przyznawane każdemu koproducentowi przez Stronę, na terytorium której ma on siedzibę, na warunkach i w granicach określonych przez przepisy ustawowe i wykonawcze tej Strony oraz zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 5 - Warunki uzyskania statusu koprodukcji

1. Wszelka koprodukcja utworów kinematograficznych powinna zostać zatwierdzona przez właściwe władze Stron, na terytorium których koproducenci mają siedziby, po konsultacjach między właściwymi władzami i zgodnie z procedurami określonymi w załączniku I. Załącznik ten stanowi integralną część niniejszej Konwencji.
2. Wnioski o przyznanie statusu koprodukcji są składane w celu zatwierdzenia przez właściwe władze, zgodnie z procedurą składania wniosków, o której mowa w załączniku I. Zatwierdzenie to jest nieodwołalne, z wyjątkiem przypadku nieprzestrzegania wstępnych zobowiązań dotyczących spraw artystycznych, finansowych i technicznych.
3. Projekty o charakterze wyraźnie pornograficznym, pochwalające dyskryminację, nienawiść lub przemoc, lub te, które naruszają otwarcie godność ludzką, nie mogą uzyskać statusu koprodukcji.
4. Korzyści wynikające ze statusu koprodukcji są przyznawane koproducentom, o których wiadomo, że posiadają odpowiednie środki techniczne i finansowe oraz wystarczające kwalifikacje zawodowe.
5. Każde państwo będące Stroną wyznacza właściwe władze, o których mowa w ustępie 2, składając deklarację w chwili podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia. Deklaracja ta może zostać później zmieniona w dowolnym terminie.

Artykuł 6 - Proporcje wkładów koproducentów

1. W przypadku koprodukcji wielostronnej, najmniejszy wkład nie może być mniejszy niż 5%, a największy wkład nie może przekroczyć 80% całkowitych kosztów produkcji utworu kinematograficznego. Jeżeli najmniejszy wkład jest mniejszy niż 20% lub jeśli koprodukcja jest wyłącznie finansowa, zainteresowana Strona może podjąć kroki mające na celu zmniejszenie lub zablokowanie dostępu do krajowych mechanizmów wspierania produkcji.
2. Jeżeli niniejsza Konwencja zastępuje umowę dwustronną między dwiema Stronami na podstawie postanowień artykułu 2 ustęp 4, najmniejszy wkład nie może być mniejszy niż 10%, a największy wkład nie może przekroczyć 90% całkowitych kosztów produkcji utworu kinematograficznego. Jeżeli najmniejszy wkład jest mniejszy niż 20% lub jeśli koprodukcja jest wyłącznie finansowa, zainteresowana Strona może podjąć kroki mające na celu zmniejszenie lub zablokowanie dostępu do krajowych mechanizmów wspierania produkcji.

Artykuł 7 - Prawa koproducentów do utworu kinematograficznego

1. Umowa koprodukcyjna powinna gwarantować każdemu koproducentowi współwłasność kopii wzorcowej oraz współudział w autorskich prawach majątkowych do filmu. Umowa będzie zawierać postanowienie, że kopia wzorcowa (wersja ukończona) zostanie zdeponowana we wspólnie uzgodnionym przez koproducentów miejscu, do którego będą mieli swobodny dostęp.
2. Umowa koprodukcyjna powinna także gwarantować każdemu koproducentowi prawo dostępu do materiałów i kopii wzorcowej, w celu ich reprodukcji.

Artykuł 8 – Wkład techniczny i artystyczny

1. Wkład każdego z koproducentów będzie obejmował efektywny wkład techniczny i artystyczny. Z zasady, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami wiążącymi Stronę, wkład koproducentów dotyczący personelu twórczego, technicznego i artystycznego, wykonawców, a także sprzętu technicznego musi być proporcjonalny do ich inwestycji.
2. Z zastrzeżeniem zobowiązań międzynarodowych wiążących Stronę oraz wymogów scenariusza, ekipa filmowa musi składać się z obywateli państw będących partnerami w danej koprodukcji, a prace postprodukcyjne powinny być wykonane w tychże państwach.

Artykuł 9 - Koprodukcje finansowe

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 8 oraz określonych warunków i ograniczeń ustanowionych przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na terytorium Stron, koprodukcje mogą uzyskać status koprodukcji na podstawie postanowień niniejszej Konwencji, jeżeli spełniają następujące warunki:
 - a. obejmują jeden lub kilka wkładów mniejszościowych, które mogą być jedynie wkładami finansowymi, zgodnie z umową koprodukcyjną, pod warunkiem, że każdy krajowy udział nie jest mniejszy niż 10% i nie większy niż 25% kosztów produkcji;
 - b. obejmują większościowego koproducenta, który zapewnia efektywny wkład techniczny i artystyczny oraz spełnia warunki dla uznania utworu kinematograficznego za utwór krajowy w państwie tego koproducenta;

- c. przyczyniają się do promowania różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego; i
 - d. stanowią przedmiot umowy koprodukcyjnej zawierającej postanowienia dotyczące podziału przychodów.
2. Status koprodukcji będzie przyznawany koprodukcjom finansowym, jeżeli właściwe władze dokonają takiego zatwierdzenia dla każdego przypadku traktowanego oddzielnie, w szczególności uwzględniając postanowienia artykułu 10.

Artykuł 10 - Ogólna równowaga

1. Ogólna równowaga musi być zachowana w stosunkach w dziedzinie kinematografii między Stronami, zarówno pod względem całkowitego kosztu inwestycji, jak i wkładu artystycznego i technicznego w utworach kinematograficznych realizowanych w koprodukcji.
2. Strona, która po upływie odpowiedniego okresu czasu stwierdzi deficyt w swoich stosunkach koprodukcyjnych z jedną lub kilkoma Stronami, może wstrzymać się z udzieleniem zgody na następną koprodukcję do czasu przywrócenia równowagi w swoich stosunkach w dziedzinie kinematografii z daną Stroną lub danymi Stronami.

Artykuł 11 - Wjazd i pobyt

Zgodnie z obowiązującym prawem, przepisami i zobowiązaniami międzynarodowymi, każda ze Stron ułatwi wjazd i pobyt, a także wydanie pozwoleń na pracę na jej terytorium personelowi technicznemu i artystycznemu innych Stron uczestniczących w koprodukcji. Podobnie, każda ze Stron zezwoli na czasowy wwóz i wywóz sprzętu potrzebnego do produkcji i dystrybucji utworów kinematograficznych realizowanych w ramach niniejszej Konwencji.

Artykuł 12 - Państwa koprodukujące w napisach filmu

1. Państwa koprodukujące będą wskazane w napisach utworu kinematograficznego zrealizowanego w koprodukcji.
2. Nazwy tych państw będą wyraźnie wymienione w napisach filmu, we wszystkich materiałach reklamowych i promocyjnych utworów kinematograficznych oraz podczas ich prezentacji.

Artykuł 13 - Eksport

W przypadku eksportu utworu kinematograficznego zrealizowanego w koprodukcji do państwa, w którym wwóz utworów kinematograficznych objęty jest kontyngentem, a jedna ze Stron koprodukujących nie dysponuje prawem swobodnego wwozu swoich utworów kinematograficznych do państwa importera:

- a. utwór kinematograficzny będzie wliczany do kontyngentu państwa, którego wkład jest większościowy;
- b. w przypadku utworu kinematograficznego zawierającego równe wkłady poszczególnych państw, utwór ten będzie wliczany do kontyngentu państwa dysponującego najlepszymi możliwościami eksportowymi do państwa importera;

- c. jeżeli postanowienia litery a i b nie mają zastosowania, utwór kinematograficzny będzie wliczany do kontyngentu Strony, która zapewniła reżysera.

Artykuł 14 - Języki

W trakcie przyznawania statusu koprodukcji właściwa władza Strony może zażądać od koproducenta mającego siedzibę na jej terytorium ostatecznej wersji utworu kinematograficznego sporządzonej w jednym z języków tej Strony.

Artykuł 15 - Festiwale

O ile koproducenci nie postanowią inaczej, utwory kinematograficzne zrealizowane w koprodukcji będą prezentowane na międzynarodowych festiwalach przez tę Stronę, na której terytorium ma siedzibę koproducent większościowy lub, w przypadku równego wkładu finansowego, przez Stronę, która zapewniła reżysera.

Rozdział III - Postanowienia końcowe

Artykuł 16 - Skutki Konwencji

1. Konwencja niniejsza zastępuje, w odniesieniu do państw, które są Stronami, Europejską konwencję o koprodukcji filmowej, otwartą do podpisu 2 października 1992 roku.
2. W stosunkach między Stroną niniejszej Konwencji a stroną Konwencji z 1992 roku, która nie ratyfikowała niniejszej Konwencji, Konwencja z 1992 roku nadal obowiązuje.

Artykuł 17 - Monitorowanie Konwencji oraz zmiany w załącznikach I i II

1. Zarząd Europejskiego Funduszu Wspierania Koprodukcji i Rozpowszechniania Utworów Kinematograficznych i Audiowizualnych „Eurimages” jest odpowiedzialny za monitorowanie niniejszej Konwencji.
2. Każda ze Stron niniejszej Konwencji, która nie jest członkiem „Eurimages”, może być reprezentowana w Zarządzie „Eurimages” podczas wykonywania zadań określonych w niniejszej Konwencji i posiada w nim jeden głos.
3. W celu promowania skutecznego stosowania Konwencji, Zarząd „Eurimages” może:
 - a. zaproponować ułatwienia wymiany doświadczeń i dobrych praktyk między Stronami;
 - b. wyrazić opinię o każdej sprawie dotyczącej stosowania i wdrażania niniejszej Konwencji oraz opracować konkretne zalecenia dla Stron na ten temat.
4. W celu zaktualizowania postanowień z załączników I i II niniejszej Konwencji, tak aby zapewnić ich nieprzerwaną przydatność dla powszechnych praktyk w przemyśle filmowym, zmiany mogą zostać zaproponowane przez każdą ze Stron, Komitet Ministrów lub Zarząd Europejskiego Funduszu Wspierania Koprodukcji i Rozpowszechniania Utworów Kinematograficznych i Audiowizualnych „Eurimages”. Propozycje te zostaną przekazane Stronom przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

5. Po konsultacji ze Stronami, Komitet Ministrów może przyjąć zmianę proponowaną zgodnie z ustępem 4, większością głosów przewidzianą w artykule 20 litera d Statutu Rady Europy. Zmiana wejdzie w życie po upływie okresu jednego roku od dnia, w którym została ona przekazana Stronom. W tym okresie, każda ze Stron może powiadomić Sekretarza Generalnego o sprzeciwie wobec wejścia w życie tej zmiany w odniesieniu do niej.
6. Jeżeli jedna trzecia Stron powiadomi Sekretarza Generalnego Rady Europy o sprzeciwie wobec wejścia w życie zmiany, zmiana ta nie wejdzie w życie.
7. Jeśli mniej niż jedna trzecia Stron powiadomi o sprzeciwie, zmiana wejdzie w życie w odniesieniu do Stron, które nie zgłosiły sprzeciwu.
8. Gdy zmiana weszła w życie zgodnie z ustępami 5 i 7 niniejszego artykułu, a jedna ze Stron zgłosiła sprzeciw do niej, to zmiana ta wejdzie w życie dla tej Strony w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym Strona ta powiadomiła Sekretarza Generalnego Rady Europy o przyjęciu tej zmiany. Strona, która zgłosiła sprzeciw, może go wycofać w dowolnym czasie w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.
9. Jeśli Komitet Ministrów przyjął zmianę, państwo lub Unia Europejska nie mogą wyrazić swojej zgody na związanie się niniejszą Konwencją, nie przyjmując jednocześnie tej zmiany.

Artykuł 18 - Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie

1. Konwencja niniejsza jest otwarta do podpisu przez państwa członkowskie Rady Europy oraz przez inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, które mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się nią przez:
 - a. podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub
 - b. podpisanie z zastrzeżeniem późniejszej ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po którym nastąpi ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie.
2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia są składane Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 19 - Wejście w życie

1. Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym trzy państwa, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie Rady Europy, wyraziły zgodę na związanie się tą Konwencją, zgodnie z postanowieniami artykułu 18.
2. W odniesieniu do państwa-sygnatariusza, które później wyrazi zgodę na związanie się Konwencją, Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 20 - Przystąpienie państw nieczłonkowskich

1. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, Komitet Ministrów Rady Europy może, po konsultacji ze Stronami, zaprosić każde państwo niebędące członkiem Rady Europy, jak również Unię

Europejską, do przystąpienia do niniejszej Konwencji na mocy decyzji podjętej większością głosów przewidzianą w artykule 20 litera d Statutu Rady Europy i przy jednogłośnie przywróceniu przedstawicieli państw będących Stronami, uprawnionych do zasiadania w Komitecie Ministrów.

2. W odniesieniu do każdego przystępującego państwa lub Unii Europejskiej, w przypadku ich przystąpienia, Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 21 - Klauzula terytorialna

1. Każde państwo może, w chwili podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, wskazać terytorium lub terytoria, do którego lub do których niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie.
2. Każda ze Stron może w dowolnym późniejszym terminie, w drodze deklaracji złożonej Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej Konwencji na każde inne terytorium wskazane w deklaracji. W odniesieniu do tego terytorium Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania deklaracji przez Sekretarza Generalnego.
3. Deklaracja złożona na podstawie dwóch poprzednich ustępów będzie mogła być odwołana, w odniesieniu do każdego terytorium wskazanego w tej deklaracji, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego. Odwołanie będzie skuteczne z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 22 - Zastrzeżenia

1. Każde państwo może, w chwili podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, oświadczyć, że postanowienia artykułu 2 ustęp 4 nie będą miały zastosowania do jego dwustronnych stosunków koprodukcyjnych z jedną lub kilkoma Stronami. Ponadto, może zastrzec sobie prawo do ustalenia maksymalnego wkładu, innego niż ten określony w artykule 9 ustęp 1 litera a. Nie dopuszcza się żadnego innego zastrzeżenia.
2. Każda ze Stron, która zgłosiła zastrzeżenie na podstawie poprzedniego ustępu, może je wycofać w całości lub w części, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie będzie skuteczne z dniem otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 23 - Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może w dowolnym czasie wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.
2. Takie wypowiedzenie będzie skuteczne z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 24 - Notyfikacje

Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia państwa członkowskie Rady Europy, jak również Unię Europejską i każde państwo, które przystąpiło do niniejszej Konwencji lub zostało zaproszone do przystąpienia do niej, o:

- a. każdym podpisaniu;
- b. złożeniu każdego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c. każdej dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, zgodnie z jej artykułami 19, 20 i 21;
- d. każdym zastrzeżeniu i wycofaniu zastrzeżenia zgłoszonym na mocy artykułu 22;
- e. każdej deklaracji złożonej zgodnie z artykułem 5 ustęp 5;
- f. każdym wypowiedzeniu notyfikowanym zgodnie z artykułem 23;
- g. każdym innym akcie, notyfikacji lub informacji dotyczącej niniejszej Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Rotterdamie, w dniu 30 stycznia 2017 roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże uwierzytelnione odpisy każdemu z państw, o których mowa w artykule 18 ustęp 1, a także Unii Europejskiej i każdemu państwu zaproszonemu do przystąpienia do niniejszej Konwencji.

Załącznik I. Procedura składania wniosków

W celu skorzystania z postanowień niniejszej Konwencji, koproducenci mający siedzibę na terytorium Stron muszą, w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem głównych zdjęć do filmu lub przed rozpoczęciem głównych prac przy animacji złożyć wniosek o tymczasowy statusu koprodukcji, załączając do niego wymienione poniżej dokumenty. Dokumenty te powinny być dostarczone właściwym władzom w liczbie egzemplarzy dostatecznej do przekazania władzom innych Stron, najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem zdjęć:

- oświadczenie o stanie praw autorskich;
 - streszczenie filmu;
 - tymczasowy wykaz wkładów technicznych i artystycznych każdego z zaangażowanych państw;
 - budżet i tymczasowy plan finansowania;
 - projekt planu pracy;
 - umowa koprodukcyjna lub uproszczona umowa ("deal memo") zawarta między koproducentami.
- Dokument ten musi zawierać klauzule przewidujące podział przychodów lub rynków między koproducentami.

Przyznanie ostatecznego statusu koprodukcji następuje po ukończeniu filmu i po rozpatrzeniu przez władze krajowe ostatecznych dokumentów produkcyjnych, a mianowicie:

- dokumentów potwierdzających nabycie praw do wkładów twórczych;
- ostatecznego scenariusza;
- ostatecznej listy wkładów technicznych i artystycznych każdego z zaangażowanych państw;
- sprawozdania dotyczącego ostatecznych kosztów;
- ostatecznego planu finansowego;
- umowy koprodukcyjnej zawartej między koproducentami. Umowa ta musi zawierać klauzule przewidujące podział przychodów lub rynków między koproducentami.

Władze krajowe mogą zażądać każdego innego dokumentu niezbędnego do oceny wniosku, zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Wniosek i inne dokumenty należy przedłożyć, w miarę możliwości, w języku właściwych władz, którym są składane.

Właściwe władze krajowe przeکاżą sobie wzajemnie wnioski i załączone dokumenty, jak tylko je otrzymają. Właściwe władze Strony z mniejszościowym wkładem finansowym nie dokonają zatwierdzenia, jeżeli nie otrzymają opinii Strony z większościowym wkładem finansowym.

Załącznik II – Definicja uznania utworu kinematograficznego

1. Utwór kinematograficzny fabularny jest uznawany za oficjalnie koprodukowany w rozumieniu artykułu 3 litera c, jeśli zawiera elementy pochodzące z państw będących stronami Konwencji i uzyskał co najmniej 16 punktów z 21 możliwych, zgodnie z wykazem elementów przedstawionym poniżej.
2. Biorąc pod uwagę cechy koprodukcji, właściwe władze mogą, po wzajemnych konsultacjach, przyznać status koprodukcji utworowi, który uzyskał mniej punktów niż zazwyczaj wymagane 16 punktów.

Elementy pochodzące z państw będących stronami Konwencji	Ocena punktowa
Reżyser	4
Scenarzysta	3
Kompozytor	1
Rola pierwszoplanowa	3
Rola drugoplanowa	2
Rola trzecioplanowa	1
Szef pionu - zdjęcia	1
Szef pionu - dźwięk	1
Szef pionu - montaż obrazu	1
Szef pionu - scenografia lub kostiumy	1
Studio lub obiekt zdjęciowy	1
Lokalizacja efektów wizualnych (VFX) lub efektów komputerowych (CGI)	1
Lokalizacja postprodukcji	1
	21
N.B. Role pierwszo-, drugo- i trzecioplanowe oceniane są według liczby dni zdjęciowych.	

3. Utwór kinematograficzny animowany jest uznawany za oficjalnie koprodukowany w rozumieniu artykułu 3 litera c, jeśli uzyskał co najmniej 15 punktów z 23 możliwych, zgodnie z wykazem elementów przedstawionym poniżej.
4. Biorąc pod uwagę cechy koprodukcji, właściwe władze mogą, po wzajemnych konsultacjach, przyznać status koprodukcji utworowi, który uzyskał mniej punktów niż zazwyczaj wymagane 15 punktów.

Elementy pochodzące z państw będących stronami Konwencji	Ocena punktowa
Koncepcja	1
Scenariusz	2
Koncepcja postaci	2
Kompozycja muzyczna	1
Realizacja	2
Storyboard	2
Scenograf	1
Tła cyfrowe	1
Umieszczanie scen („layout”) (2D) lub umieszczanie scen („layout”) i podgląd („camera blocks”) (3D)	2

75% wydatków na animacje wykonane w państwach będących stronami Konwencji	3
75% realizacji czyszczenia klatek, fazowania (inter-betweening) i koloryzacji wykonanych w państwach będących stronami Konwencji (2D) lub 75% koloryzacji, oświetlenia, rigowania, modelowania i teksturowania wykonane w państwach będących stronami Konwencji (3D)	3
Kompozycja obrazu lub kamera	1
Montaż	1
Dźwięk	1
	23

5. Utwór kinematograficzny dokumentalny jest uznawany za oficjalnie koprodukowany w rozumieniu artykułu 3 litera c, jeżeli uzyska co najmniej 50% sumy odpowiednich punktów, zgodnie z wykazem elementów przedstawionym poniżej.
6. Biorąc pod uwagę cechy koprodukcji, właściwe władze mogą, po wzajemnych konsultacjach, przyznać status koprodukcji utworowi, który uzyskał mniej niż zazwyczaj wymagane 50% punktów.

Elementy pochodzące z państw będących stronami Konwencji	Ocena punktowa
Reżyser	4
Scenarzysta	1
Kamera	2
Montażysta	2
Badacz	1
Kompozytor	1
Dźwięk	1
Obiekt zdjęciowy	1
Lokalizacja postprodukcji	2
Lokalizacja efektów wizualnych (VFX) lub zdjęć komputerowych (CGI)	1
	16

Stwierdzam zgodność z oryginałem

REKTOR
Dzielnicy Współpracy z Zagranicą
Urszula Słazak
Urszula Słazak

Zastrzeżenia i Deklaracje do Traktatu nr 220 –
Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej)

Deklaracje obowiązujące
Stan na dzień 17/07/2018

Republika Malty

Deklaracja zawarta w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Republiki Malty, złożonej z dokumentem ratyfikacji w dniu 16 stycznia 2018 r.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 i 5 Konwencji, Rząd Republiki Malty wyznacza jako właściwą władzę:

Ministerstwo Turystyki
233, Republic Street
Valletta - VLT1116
Tel.: 00.356.2291 5000
email: tourism@gov.mt
Okres: 01/05/2018 -
Określone artykuły : 5

Królestwo Niderlandów

Deklaracja zawarta w dokumencie przyjęcia złożonym w dniu 24 sierpnia 2017 r.

Królestwo Niderlandów przyjmuje Konwencję w odniesieniu do europejskiej części Niderlandów.

Okres: 01/12/2017 -
Określone artykuły : 21

Deklaracja zawarta w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Niderlandów z dnia 23 sierpnia 2017 r., złożona z dokumentem przyjęcia w dniu 24 sierpnia 2017.

Królestwo Niderlandów w odniesieniu do europejskiej części Królestwa Niderlandów oświadcza, że zgodnie z art. 5 ust. 2 i 5 Konwencji, właściwą władzą jest "Stichting Netherlands Fonds voor de Film"

Okres: 01/12/2017 -
Określone artykuły : 5

Królestwo Norwegii

Deklaracja zawarta w dokumencie ratyfikacji oraz w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Norwegii, złożonych jednocześnie w dniu 3 marca 2017 r.

Zgodnie z art. 5 Konwencji, Norwegia wyznacza Norweski Instytut Filmowy (Norsk Filminstitutt) jako właściwą władzę zatwierdzającą wnioski o status koprodukcji.

Okres: 01/10/2017 -

Określone artykuły : 5

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacji oraz w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Norwegii, złożone jednocześnie w dniu 3 marca 2017 r.

Zgodnie z artykułem 22 Konwencji, Norwegia zastrzega sobie prawo do ustalenia maksymalnego wkładu innego, niż ten określony w art. 9 ust. 1 lit. a Konwencji.

Okres: 01/10/2017 -

Określone artykuły : 22

Republika Słowacka

Deklaracja zawarta w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Republiki Słowackiej z dnia 27 czerwca 2017 r. złożonej z dokumentem ratyfikacji w dniu 29 czerwca 2017 r.

Zgodnie z art. 5 Konwencji, właściwą władzą wyznaczoną w odniesieniu do Republiki Słowackiej jest:

Słowacki Fundusz Audiowizualny

Grösslingova 53

811 09 Bratysława

Republika Słowacka

Tel: +421 (2) 5923 4545

Faks: +421 (2) 5923 4461

E-mail: sekretariat@avf.sk

Okres: 01/10/2017 -

Określone artykuły : 5

Królestwo Hiszpanii

Deklaracja zawarta w nocie werbalnej Stałego Przedstawicielstwa Hiszpanii przekazana zastępcy Sekretarza Generalnego Rady Europy w chwili podpisania dokumentu w dniu 23 maja 2017 r.

Stałe Przedstawicielstwo Hiszpanii przy Radzie Europy ma zaszczyt poinformować, że jeśli Konwencja Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawiona) miała być ratyfikowana przez

Zjednoczone Królestwo i rozszerzona do Gibraltaru, Hiszpania chciałaby przedstawić następującą deklarację:

1. Gibraltar jest nieautonomicznym terytorium, za którego stosunki międzynarodowe odpowiedzialna jest Wielka Brytania i które jest przedmiotem procesu dekolonizacji, zgodnie z odpowiednimi decyzjami i rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.
2. Władze Gibraltaru mają charakter lokalny i wykonują kompetencje wyłącznie wewnętrzne, które mają swój początek i swoją podstawę w dystrybucji i przyznaniu kompetencji wykonywanych przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z jego prawem wewnętrznym, jako suwerennego państwa, od którego wspomniany nieautonomiczny obszar zależy.
3. W związku z tym, ewentualne uczestnictwo władz gibraltarskich w zakresie stosowania niniejszej Konwencji będzie rozumiane jako wykonywane wyłącznie w ramach wewnętrznych kompetencji Gibraltaru i nie może być traktowane jako zmieniające w żaden sposób to, co zostało ustalone w poprzednich ustępach.
4. Proces przewidziany w Porozumieniach dotyczących władz Gibraltaru w kontekście niektórych traktatów międzynarodowych (2007), które zostały przyjęte przez Hiszpanię i Zjednoczone Królestwo, dnia 19 grudnia 2007 r. (wspólnie z „Uzgodnionymi Porozumieniami dotyczącymi władz Gibraltaru w kontekście instrumentów UE i WE oraz związanych z nimi traktatów” z dnia 19 kwietnia 2000 r.) ma zastosowanie do niniejszej Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), otwartej do podpisu w Rotterdamie, w dniu 30 stycznia 2017 r.
5. Zastosowanie Konwencji w odniesieniu do Gibraltaru nie powinno być interpretowane jako uznanie jakiegokolwiek prawa lub jakiegokolwiek sytuacji w obszarach nieobjętych art. X Traktatu z Utrechtu z dnia 13 lipca 1713 r., zawartym między Koroną Hiszpanii a Zjednoczonym Królestwem.
Określone artykuły : -

Królestwo Szwecji

Deklaracja zawarta w nocy werbalnej Stałego Przedstawiciela Szwecji, przekazanej Zastępcy Sekretarza Generalnego Rady Europy w chwili podpisania dokumentu bez zastrzeżenia jego ratyfikacji w dniu 3 maja 2017 r.

Zgodnie z artykułem 5 Konwencji właściwy organem wyznaczonym przez Szwecję jest:

Szwedzki Instytut Filmowy
Svenska Filminstitutet
Box 27126
S-102 52 Stockholm
Okres: 01/10/2017 -
Określone artykuły : 5

Council of Europe Convention on Cinematographic Co-production (revised)

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States Parties to the European Cultural Convention (ETS No. 18), signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members in order, in particular, to safeguard and promote the ideals and principles which form their common heritage;

Considering that freedom of creation and freedom of expression constitute fundamental elements of these principles;

Considering that fostering the cultural diversity of the various European countries is one of the aims of the European Cultural Convention;

Having regard to the UNESCO Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions (Paris, 20 October 2005), which recognises cultural diversity as a defining characteristic of humanity and strives to strengthen the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of cultural expressions;

Considering that cinematographic co-production, an instrument of creation and expression of cultural diversity on a global scale, should be reinforced;

Aware that film is an important means of cultural and artistic expression with an essential role in upholding the freedom of expression, diversity and creativity, as well as democratic citizenship;

Determined to develop these principles and recalling the recommendations of the Committee of Ministers to member States on the cinema and the audiovisual field, and particularly Recommendation Rec(86)3 on the promotion of audiovisual production in Europe and Recommendation CM/Rec(2009)7 on national film policies and the diversity of cultural expressions;

Acknowledging that Resolution Res(88)15 setting up a European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works "Eurimages" has been amended to allow the accession of non-member States;

Resolved to achieve these objectives thanks to a common effort to foster co-operation and define rules which adapt themselves to cinematographic co-productions as a whole;

Considering that the adoption of common rules tends to decrease restrictions and encourage co-operation in the field of cinematographic co-production;

Considering the technological, economic and financial evolution of the film industry since the opening for signature of the European Convention on Cinematographic Co-production (ETS No. 147) in 1992;

Believing that this development necessitates a revision of the 1992 Convention in order to ensure the continued relevance and effectiveness of this framework for cinematographic co-production;

Acknowledging that the present Convention is intended to replace the European Convention on Cinematographic Co-production,

Have agreed as follows:

Chapter I – General provisions

Article 1 – Aim of the Convention

The Parties to this Convention undertake to promote the development of international cinematographic co-production in accordance with the following provisions.

Article 2 – Scope

- 1 This Convention shall govern relations between the Parties in the field of multilateral co-productions originating in the territory of the Parties.
- 2 This Convention shall apply:
 - a to co-productions involving at least three co-producers, established in three different Parties to the Convention; and
 - b to co-productions involving at least three co-producers established in three different Parties to the Convention and one or more co-producers that are not established in such Parties. The total contribution of the co-producers who are not established in the Parties to the Convention may not, however, exceed 30% of the total cost of the production.

In all cases, this Convention shall only apply on condition that the work meets the definition of an officially co-produced cinematographic work as defined in Article 3, sub-paragraph c, below.

- 3 The provisions of bilateral agreements concluded between the Parties to this Convention shall continue to apply to bilateral co-productions.

In the case of multilateral co-productions, the provisions of this Convention shall override those of bilateral agreements between Parties to the Convention. The provisions concerning bilateral co-productions shall remain in force if they do not contravene the provisions of this Convention.

- 4 In the absence of any agreement governing bilateral co-production relations between two Parties to this Convention, the Convention shall also apply to bilateral co-productions, unless a reservation has been made by one of the Parties involved under the terms of Article 22.

Article 3 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- a the term “cinematographic work” shall mean a work of any length or medium, in particular cinematographic works of fiction, animation and documentaries, which complies with the provisions governing the film industry in force in each of the Parties concerned and is intended to be shown in cinemas;
- b the term “co-producers” shall mean cinematographic production companies or producers established in the Parties to this Convention and bound by a co-production contract;
- c the term “officially co-produced cinematographic work” (hereafter “the film”) shall mean a cinematographic work which meets the conditions laid down in Appendix II, which is an integral part of this Convention;
- d the term “multilateral co-production” shall mean a cinematographic work produced by at least three co-producers as defined in Article 2, paragraph 2, above.

Chapter II – Rules applicable to co-productions

Article 4 – Assimilation to national films

- 1 Cinematographic works made as multilateral co-productions and falling within the scope of this Convention shall be entitled to the benefits granted to national films by the legislative and regulatory provisions in force in each of the Parties to this Convention participating in the co-production concerned.
- 2 The benefits shall be granted to each co-producer by the Party in which the co-producer is established, under the conditions and limits provided for by the legislative and regulatory provisions in force in that Party and in accordance with the provisions of this Convention.

Article 5 – Conditions for obtaining co-production status

- 1 Any co-production of cinematographic works shall be subject to the approval of the competent authorities of the Parties in which the co-producers are established, after consultation between the competent authorities and in accordance with the procedures laid down in Appendix I. This appendix shall form an integral part of this Convention.
- 2 Applications for co-production status shall be submitted for approval to the competent authorities according to the application procedure laid down in Appendix I. This approval shall be final except in the case of failure to comply with the initial undertakings concerning artistic, financial or technical matters.
- 3 Projects of a blatantly pornographic nature or those that advocate discrimination, hate or violence or openly offend human dignity cannot be accorded co-production status.
- 4 The benefits provided by co-production status shall be granted to co-producers who are deemed to possess adequate technical and financial means, and sufficient professional qualifications.
- 5 Each Contracting State shall designate the competent authorities mentioned in paragraph 2 above by means of a declaration made at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. This declaration may be modified at any time afterwards.

Article 6 – Proportions of contributions from each co-producer

- 1 In the case of multilateral co-production, the minimum contribution may not be less than 5% and the maximum contribution may not exceed 80% of the total production cost of the cinematographic work. When the minimum contribution is less than 20% or the co-production is financial only, the Party concerned may take steps to reduce or bar access to national production support schemes.
- 2 When this Convention takes the place of a bilateral agreement between two Parties under the provisions of Article 2, paragraph 4, the minimum contribution may not be less than 10% and the largest contribution may not exceed 90% of the total production cost of the cinematographic work. When the minimum contribution is less than 20% or the co-production is financial only, the Party concerned may take steps to reduce or bar access to national production support schemes.

Article 7 – Rights of co-producers to the cinematographic work

- 1 The co-production contract must guarantee to each co-producer joint ownership of the tangible and intangible property rights of the film. The contract shall include the provision that the film master (first completed version) shall be kept in a place mutually agreed by the co-producers, and shall guarantee them free access to it.
- 2 The co-production contract must also guarantee to each co-producer the right to access the material and the film master for use as a medium of duplication.

Article 8 – Technical and artistic participation

- 1 The contribution of each of the co-producers shall include effective technical and artistic participation. In principle, and in accordance with international obligations binding the Parties, the contribution of the co-producers relating to creative, technical and artistic personnel, cast and facilities, must be proportional to their investment.
- 2 Subject to the international obligations binding the Parties and to the demands of the screenplay, the crew involved in filming the work must be made up of nationals of the States which are partners in the co-production, and post-production shall normally be carried out in those States.

Article 9 – Financial co-productions

- 1 Notwithstanding the provisions of Article 8, and subject to the specific conditions and limits laid down in the laws and regulations in force in the Parties, co-productions may be granted co-production status under the provisions of this Convention if they meet the following conditions:
 - a include one or more minority contributions which may be financial only, in accordance with the co-production contract, provided that each national share is neither less than 10% nor more than 25% of the production costs;
 - b include a majority co-producer who makes an effective technical and artistic contribution and satisfies the conditions for the cinematographic work to be recognised as a national work in his or her country;
 - c help to promote cultural diversity and intercultural dialogue; and
 - d are embodied in co-production contracts which include provisions for the distribution of receipts.
- 2 Financial co-productions shall only qualify for co-production status once the competent authorities have given their approval in each individual case, in particular taking into account the provisions of Article 10 below.

Article 10 – General balance

- 1 A general balance must be maintained in the cinematographic relations of the Parties, with regard both to the total amount invested and the artistic and technical participation in co-production cinematographic works.
- 2 A Party which, over a reasonable period, observes a deficit in its co-production relations with one or more other Parties may withhold its approval of a subsequent co-production until balanced cinematographic relations with that or those Parties have been restored.

Article 11 – Entry and residence

In accordance with the laws and regulations and international obligations in force, each Party shall facilitate entry and residence, as well as the granting of work permits in its territory, of technical and artistic personnel from other Parties participating in a co-production. Similarly, each Party shall permit the temporary import and re-export of equipment necessary to the production and distribution of cinematographic works falling within the scope of this Convention.

Article 12 – Credits of co-producing countries

- 1 Co-producing countries shall be credited in co-produced cinematographic works.
- 2 The names of these countries shall be clearly mentioned in the credit titles, in all publicity and promotion material and when the cinematographic works are being shown.

Article 13 – Export

When a co-produced cinematographic work is exported to a country where imports of cinematographic works are subject to quotas and one of the co-producing Parties does not have the right of free entry for its cinematographic works to the importing country:

- a the cinematographic work shall normally be added to the quota of the country which has the majority participation;
- b in the case of a cinematographic work which comprises an equal participation from different countries, the cinematographic work shall be added to the quota of the country which has the best opportunities for exporting to the importing country;
- c when the provisions of sub-paragraphs a and b above cannot be applied, the cinematographic work shall be entered in the quota of the Party which provides the director.

Article 14 – Languages

When according co-production status, the competent authority of a Party may demand from the co-producer established therein a final version of the cinematographic work in one of the languages of that Party.

Article 15 – Festivals

Unless the co-producers decide otherwise, co-produced cinematographic works shall be shown at international festivals by the Party where the majority co-producer is established, or, in the case of equal financial participation, by the Party which provides the director.

Chapter III – Final provisions

Article 16 – Effects of the Convention

- 1 This Convention shall replace, as regards its States Parties, the European Convention on Cinematographic Co-production, which was opened for signature on 2 October 1992.
- 2 In relations between a Party to the present Convention and a Party to the 1992 Convention which has not ratified the present Convention, the 1992 Convention shall continue to apply.

Article 17 – Follow-up of the Convention and amendments to Appendices I and II

- 1 The Board of Management of the European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works “Eurimages” shall be responsible for the follow-up of this Convention.
- 2 Any Party to this Convention which is not a member of “Eurimages” may be represented and have one vote in the Board of Management of “Eurimages” when the Board carries out the tasks assigned to it by this Convention.
- 3 In order to promote the effective application of the Convention, the Board of Management of “Eurimages” may:
 - a make proposals to facilitate the exchange between Parties of experience and good practice;
 - b formulate its opinion on any question concerning the application and the implementation of this Convention and make specific recommendations to Parties in this respect.
- 4 In order to update the provisions of Appendices I and II of this Convention to ensure their continuing relevance to common practices in the cinematographic industry, amendments may be proposed by any Party, by the Committee of Ministers or by the Board of Management of the European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works “Eurimages”. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 5 After having consulted the Parties, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 4 by the majority provided for in Article 20.d, of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.
- 6 If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 7 If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 8 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 5 and 7 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which the Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance of the amendment. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying the Secretary General of the Council of Europe.
- 9 If the Committee of Ministers adopts an amendment, a State or the European Union may not express its consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

Article 18 – Signature, ratification, acceptance, approval

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States Parties to the European Cultural Convention which may express their consent to be bound by:

- a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 19 – Entry into force

- 1 The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three States, including at least two member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 18.
- 2 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 20 – Accession of non-member States

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties, invite any State not a member of the Council of Europe, as well as the European Union, to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d, of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any acceding State or of the European Union, in the event of its accession, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 21 – Territorial clause

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such a declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 22 – Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that Article 2, paragraph 4, does not apply to its bilateral co-production relations with one or more Parties. Moreover, it may reserve the right to

fix a maximum participation share different from that laid down in Article 9, paragraph 1.a. No other reservation may be made.

- 2 Any Party which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 23 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 24 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, as well as the European Union and any State which has acceded to this Convention or has been invited to do so, of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 19, 20 and 21;
- d any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 22;
- e any declaration made in accordance with Article 5, paragraph 5;
- f any denunciation notified in accordance with Article 23;
- g any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Rotterdam, this 30th day of January 2017, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the States mentioned in Article 18, paragraph 1, as well as to the European Union and any State which has been invited to accede to this Convention.

Appendix I – Application procedure

In order to benefit from the provisions of this Convention, the co-producers established in the Parties must, in due time before principal photography or principal animation commences, submit an application for provisional co-production status and attach the documents listed below. These documents must reach the competent authorities in sufficient number for them to

be communicated to the authorities of the other Parties at the latest one month before shooting commences:

- a declaration of the situation of the authors' rights;
- a synopsis of the film;
- a provisional list of the technical and artistic contributions from each of the countries involved;
- a budget and a provisional financing plan;
- a provisional production schedule;
- the co-production contract or a short-form agreement ("deal memo") made between the co-producers. This document must include clauses providing for the distribution of receipts or territories between the co-producers.

Final co-production status is granted on completion of the film and after examination of the following definitive production documents by the national authorities:

- a complete chain of title;
- a final script;
- a definitive list of the technical and artistic contributions from each of the countries involved;
- a final cost report;
- a definitive financing plan;
- the co-production contract made between the co-producers. This contract must include clauses providing for the distribution of receipts or territories between the co-producers.

National authorities can request any other document necessary for the evaluation of the application in accordance with national legislation.

The application and other documents shall be presented, if possible, in the language of the competent authorities to which they are submitted.

The competent national authorities shall send each other the application and attached documentation once they have been received. The competent authority of the Party with the minority financial participation shall not give its approval until the opinion of the Party with the majority financial participation has been received.

Appendix II – Definition of a qualifying cinematographic work

- 1 A cinematographic work of fiction qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if with regard to the elements originating in the States Parties to the Convention, it obtains at least 16 points out of a possible total of 21, according to the list of elements set out below.

- 2 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to a work with a number of points that is less than the normally required 16 points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Director	4
Scriptwriter	3
Composer	1
First role	3
Second role	2
Third role	1
Head of Department – cinematography	1
Head of Department – sound	1
Head of Department – picture editing	1
Head of Department – production or costume design	1
Studio or shooting location	1
Visual effects (VFX) or Computer-generated imagery (CGI) location	1
Post-production location	1
	21
N.B. First, second and third roles are determined by number of days worked.	

- 3 A cinematographic animation work qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if it obtains at least 15 points out of a possible total of 23, according to the list of elements set out below.
- 4 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to a work with a number of points that is less than the normally required 15 points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Conception	1
Script	2
Character design	2

Music composition	1
Directing	2
Storyboard	2
Chief decorator	1
Computer backgrounds	1
Layout (2D) <i>or</i> layout and camera blocks (3D)	2
75% of expenses for animation in States Parties to the Convention	3
75% of the cleaning, inter-betweening and colouring in States Parties to the Convention (2D) <i>or</i> 75% of the colouring, lighting, rigging, modelling and texturing in States Parties to the Convention (3D)	3
Compositing <i>or</i> camera	1
Editing	1
Sound	1
	23

- 5 A cinematographic documentary work qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if it obtains at least 50% of the total applicable points according to the list of elements set out below.
- 6 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to the work with less than the normally required 50% of the total applicable points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Director	4
Scriptwriter	1
Camera	2
Editor	2
Researcher	1
Composer	1
Sound	1
Shooting location	1
Post-production location	2
Visual effects (VFX) <i>or</i> Computer-generated imagery (CGI) location	1
	16

Warszawa, 23 lipca 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

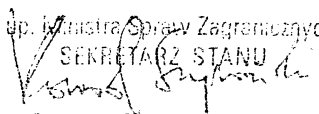
DPUE.920.460.2017 / 9/MN

dot.: DPT.2708.4.2018 z 18.07.2018 r.

Opinia

**o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 r.,
wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z Up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Konrad Szymański